

for som sagt er det her jo ikke verdens nemmeste stof at gå i kamp med.

Som ministeren selv siger og skriver i forslaget, er en del af meningen med forslaget faktisk at få nogle regelforenklinger, og det er vi alt andet lige tilfredse med. Det, man bare skal passe på med, er, at retssikkerheden bevares, selv om man forenkler tingene.

Med andre ord er Fremskridtspartiet positivt indstillet over for forslaget, og vi vil naturligvis arbejde positivt videre på det. Men der er da nogle ting i forslaget, som man godt kan trække på smilebåndet ad og undre sig lidt over. Blandt andet står der i bemærkningerne på side 7, at en sådan forhøjelse vil »betyde en voldsom sagsnedgang for Sø- og Handelsretten. Konsekvensen heraf kan være, at retten vil have vanskeligt ved at oparbejde og vedligeholde den erfaring, som behandlingen af et større antal sager kan give.«

Det er jeg for så vidt enig i, men det er vel ikke et argument, man kan bruge, for hvad nu hvis der ikke var så mange konflikter, som man havde behov for at gå til Sø- og Handelsretten med, ville Sø- og Handelsretten så falde fra hinanden, fordi den ikke ville have mulighed for at arbejde, hvis den ikke havde det store antal sager, som den har i dag?

Det er jo faktisk det, der står. Men det er i hvert fald ikke særlig hensigtsmæssigt at argumentere på den måde, at Sø- og Handelsretten kun kan overleve, hvis vi fastholder et stort antal sager hos den.

Alene tanken om, hvordan man skal sikre, at Sø- og Handelsretten stadig væk har mange sager, giver altså nogle sjove overvejelser.

Så jeg tror, man et langt stykke ad vejen har grebet til nogle argumenter, som ikke er helt holdbare. Men lad os se på det; vi er i hvert fald positive over for forslaget.

Jann Sjørnsen (KRF):

For Kristeligt Folkeparti er det vigtigt at få begrænset ventetiderne ved Højesteret og landsretterne, og derfor synes vi, det forslag, som regeringen er kommet med, er positivt. Og vi synes, det formål, som regeringen har, opnås ved, at Højesterets behandling begrænses til kun at dreje sig om sager af principiel karakter, og ved, at beløbsgrænsen forhøjes fra den halve til den hele million kroner.

Det er såmænd, hvad jeg vil sige ved førstebehandling af lovforslaget.

Vi kan altså tilslutte os både formålet med lovforslaget og det hovedsigte, der er i de enkelte elementer i forslaget, og derfor vil vi tilsi-ge en positiv udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil takke ordførerne for den positive modtagelse af dette lovforslag, som jo har til hensigt at forbedre sagsbehandlingssystemet inden for domstolene, så vi får forkortet sagsbehandlingstiderne for de civile retssager.

Lovforslaget er jo et led i hele den reform af den civile retspleje, som vi fra regeringens side har i gang, og hvor vi i sidste folketingssamling fik vedtaget et lovforslag, der forbedrer sagsgangen ved at give dommerne en række nye kompetencer til at få sagerne hurtigere afviklet – selvfølgelig i respekt for fastholdelse af kvaliteten af de afgørelser, som træffes i retterne – bl.a. ved, at de kan speede parternes advokater op, sådan at de får afleveret deres processkrifter inden for klare frister.

Lovforslaget tilsigter at få de berammelsestider, vi desværre har fået ved Højesteret, bragt klækkeligt ned. Vi er jo i øjeblikket oppe på en berammelsestid på 9 måneder ved Højesteret, selv om vi nu har to afdelinger ved Højesteret. Og jeg tror hverken, det er ønskeligt for Højesteret, eller økonomisk rigtigt bare at gå videre med at øge antallet af afdelinger i Højesteret. Så vi må flytte nogle af sagerne længere ned, så de starter i første instans i byretterne.

Og jeg er glad for, at et stort flertal har tilkendegivet, at det slutter op om, at vi med det her lovforslag nu forhøjer landsretsgrænsen fra de nuværende 500.000 kr. til 1 mio. kr.

Jeg skal svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst, først og fremmest af fru Birthe Rønn Hornbech, som bl.a. sagde – og det var der også andre ordførere der var inde på – at ved, at sagerne flyttes nedad og skal starte i første instans i byretterne, forsvinder sagerne jo ikke.

Det har fru Birthe Rønn Hornbech jo ganske ret i, men situationen er den, at sagspresset i øjeblikket er lavere i byretterne, end det er i landsretterne. Men det er klart, at det er et område, vi vil følge meget nøje fra ministeriets side, når vi får vedtaget det her lovforslag, med hensyn til konsekvenserne for sagsmængderne og sagsbehandlingstiderne i byretterne; men dér, hvor vi har flaskehalsene i øjeblikket, er altså i landsretterne og i Højesteret og ikke i byretterne.